

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 sierpnia 2025 r.,

w sprawie **M.M.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 czerwca 2025 r. o uznaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 1 października 2024 r., sygn. akt IV Ka 552/24, IV Zaż 10/25, za bezskuteczny na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

## UZASADNIENIE

Zażalenie nie jest zasadne.

Wyrokiem z dnia 1 października 2024 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt IV Ka 552/24, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego M.M. i jego obrońcy utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II K 938/23, którym skazano ww. za popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wskazanego wyroku skazany (i jego obrońca) mógł złożyć w terminie

7 dni od daty jego ogłoszenia, a więc do dnia 8 października 2024 roku. Należy zaznaczyć, że M.M. był prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej w Sądzie Okręgowym wyznaczonej na dzień 1 października 2024 roku (na której ogłoszono wyrok). W tym czasie przebywał w Areszcie Śledczym w W. i nie wnosił o doprowadzenie go na termin rozprawy w sądzie II instancji. Na rozprawie apelacyjnej i podczas ogłoszenia – wydania wyroku była obecna obrońca oskarżonego z urzędu (protokół – k. 285).

Wnioskiem z dnia 6 listopada 2024. roku (k. 327 - 328) skazany zwrócił się o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia opisanego wyroku Sądu Okręgowego.

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2024 r. uznano wniosek skazanego za bezskuteczny (postanowienie – k. 334), które to orzeczenie zostało następnie uchylone przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 maja 2025 r., V KZ 7/25 (k. 352 – 353).

W kolejnej fazie postępowania skazanego wezwano do uzupełnienia braku formalnego wniosku w zakresie - w szczególności - podania przyczyny niezłożenia pisma procesowego w terminie ustawowym (zarządzenie z dnia 20 maja 2025 r. – k. 358). W odpowiedzi na wezwanie, skazany nadesłał pismo z dnia 5 czerwca 2025 r. (k.363), nie wskazując jednak tego, do czego był wezwany, tj. przede wszystkim określenia przyczyny, w powyższym rozumieniu, oraz podania do kiedy trwała (ewentualnie ustała) ta przeszkoda do złożenia wniosku o uzasadnienie. Skazany argumentował, że doszło do „pomylenia” przedmiotowej sprawy (IV Ka 552/24) z inną sprawą karną, bliżej nieokreśloną. Zasadnie uznano w instancji *a quo*, że z treści wniosku nie wynikało - do kiedy trwała przeszkoda uniemożliwiająca dochowanie siedmiodniowego, kodeksowego terminu, ani na czym polegała ta przyczyna (wniosek zawiera dosłownie trzy zdania, a M.M. wskazał tylko, że „pojawiły się nowe okoliczności”).

Termin, o którym mowa w art. 120 § 2 k.p.k. jest terminem zawitym, co oznacza, że czynność procesowa dokonana po jego upływie jest bezskuteczna. W świetle art. 126 § 1 k.p.k., warunkiem formalnym wniosku o przywrócenie terminu jest wykazanie (podkreślenie – SN), że niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych oraz złożenie tego wniosku w terminie 7 dni od

daty ustania przeszkody, która uniemożliwiała dokonanie określonej czynności w ustawowym terminie. Warunkiem formalnym jest również dopełnienie czynności, która miała być w terminie wykonana. Ciężar wykazania przyczyn niedotrzymania terminu zawitego spoczywa na stronie, która wnosi o jego przywrócenie.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że braków formalnych wniosku nie usunięto i należało uznać wniosek za bezskuteczny.

Podstawą normatywną takiej decyzji procesowej jest przepis art. 120 § 2 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]